

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

YTTRANDE FRÅN EUROPEISKA CENTRALBANKEN

av den 13 september 2001

på begäran av Europeiska unionens råd om ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (KOM(2001) 213 slutlig)

(CON/2001/25)

(2001/C 271/06)

1. Den 21 maj 2001 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande om ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (KOM(2001) 213 slutlig) (nedan kallat förslaget). Förslaget syftar till att fastställa gemensamma normer för tillsyn över finansiella konglomerat i hela Europa. I förslaget specificeras att kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag med huvudkontor i EU som tillhör ett finansiellt konglomerat skall vara föremål för extra tillsyn. En samordnande myndighet (samordnaren) skall enligt förslaget utses bland berörda behöriga myndigheter för att säkerställa en lämplig ram för verksamheten. Genom förslaget införs dessutom vissa ändringar i den sektorsvisa lagstiftningen om tillsyn för att undvika orättvisa konkurrensregler mellan reglerade enheter inom olika finansiella sektorer.

ter i ett finansiellt konglomerat och med särskild inriktning på kapitaltäckning, gruppinterna transaktioner och riskkoncentration. Eftersom finansiella konglomerat innefattar reglerade enheter som vanligen är föremål för tillsyn genom olika sektoriella myndigheter i varje medlemsstat, eller eventuellt av företag som är etablerade i olika länder, är det dessutom nödvändigt med en hög grad av samordning mellan alla berörda myndigheter. Behovet av ökad samordning mellan berörda myndigheter tillfredsställs genom att det enligt förslaget införs åtgärder för att underlätta extra tillsyn, nämligen vad avser utseendet av en samordnande myndighet, dess uppgifter och utbytet av information mellan behöriga myndigheter. Genom kapitel IV i förslaget införs vissa ändringar i gemenskapens sektorsvisa lagstiftning för att säkerställa rättvisa konkurrensregler mellan finansiella konglomerat och "homogena" finansiella grupper som enbart är verksamma i en finansiell sektor.
2. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 105.4 första strecksatsen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget) och på artikel 3.3 i Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, eftersom förslaget innehåller bestämmelser om tillsyn över kreditinstitut och har som mål att främja stabiliteten i det finansiella systemet. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för ECB har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
3. Förslaget syftar till att införa en särskild tillsynslagstiftning för finansiella konglomerat och fyller därmed en väsentlig lucka i EU:s regelverk avseende tillsyn, eftersom vissa grupper bestående av finansinstitut inte omfattas som sådana av den befintliga sektorsvisa lagstiftningen. Genom förslaget införs en extra tillsynsform, som skall avse reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat och med särskild inriktning på kapitaltäckning, gruppinterna transaktioner och riskkoncentration. Eftersom finansiella konglomerat innefattar reglerade enheter som vanligen är föremål för tillsyn genom olika sektoriella myndigheter i varje medlemsstat, eller eventuellt av företag som är etablerade i olika länder, är det dessutom nödvändigt med en hög grad av samordning mellan alla berörda myndigheter. Behovet av ökad samordning mellan berörda myndigheter tillfredsställs genom att det enligt förslaget införs åtgärder för att underlätta extra tillsyn, nämligen vad avser utseendet av en samordnande myndighet, dess uppgifter och utbytet av information mellan behöriga myndigheter. Genom kapitel IV i förslaget införs vissa ändringar i gemenskapens sektorsvisa lagstiftning för att säkerställa rättvisa konkurrensregler mellan finansiella konglomerat och "homogena" finansiella grupper som enbart är verksamma i en finansiell sektor.
4. ECB välkomnar och stöder i stort förslaget. ECB ser förslaget mot bakgrund av behovet att ge de alltmer integrerade finansmarknaderna i Europa ett lämpligt regelverk på gemenskapsnivå för att säkra den finansiella stabiliteten. Ur ECB:s synvinkel kräver de förändringar på finansmarknaderna som orsakats av införandet av euron att mekanismerna för samarbetet mellan de nationella myndigheterna, och även med Eurosystemet, förbättras i väsentlig grad. I förslaget skisseras ett första regelverk för tillsynen över finansiella konglomerat, vilket kan anses vara i stort sett sammanhängande. ECB välkomnar att förslaget bland annat syftar till att behandla frågan om kapitaltäckningen i finansiella konglomerat, med särskild inriktning på att undvika dubbelräkning av tillgångar, att införa tillsyn över gruppinterna transaktioner och att säkerställa lämpliga samarbetsformer för de behöriga myndigheterna. Även ECB anser det viktigt att ett stabilt institutionellt regelverk för tillsynen över finansiella konglomerat kan komma till stånd inom gemenskapen och att detta sker med vederbörligt beaktande av de allmänna kraven om öppenhet och tydliga

anordningar, rättssäkerhet och en lämplig fördelning av uppgifter och befogenheter mellan berörda myndigheter. I ett sådant regelverk bör även hänsyn tas till centralbankernas betydelse för den finansiella stabiliteten och till vad de kan bidra med när det gäller att utöva tillsyn. ECB kan allmänt sett föreställa sig att man i förslaget bör kunna gå längre än vad som nu förutses, när det gäller att klargöra vissa frågor om tillsynen över finansiella konglomerat. Detta framgår av följande punkter.

5. För det första: Definitionen och identifieringen av ett finansiellt konglomerat. ECB anser inledningsvis att det för förståelsen av förslagets inverkan och räckvidd är viktigt att göra en ingående kartläggning av vilka konglomerat som redan finns i medlemsstaterna. När det gäller att konkret identifiera ett finansiellt konglomerat enligt artikel 2.13 och artikel 3 i förslaget, anser ECB att det skulle kunna fastställas ett förfarande för identifiering av finansiella konglomerat. Ansvaret för att ta initiativ till att lämna underrättelse om ett finansiellt konglomerat kan i princip åligga de enheter som ingår i ett sådant konglomerat. De behöriga myndigheterna kan å andra sidan ha ansvar för att undersöka om reglerade enheter utgör ett konglomerat och för att bekräfta rapporteringen från de enheter som ingår i konglomeratet. De behöriga myndigheterna skulle under alla förhållanden ha det yttersta ansvaret för att det uppnås enighet om identifieringen av finansiella konglomerat. Det kan i det avseendet vara ytterligare en uppgift för samordnaren att ge in anmälan till kommissionen om finansiella konglomerat, exempelvis på liknande sätt som nu gäller för auktoriserade kreditinstitut (artikel 11 i direktiv 2000/12/EG) ⁽¹⁾. En förteckning över de finansiella konglomerat som är föremål för extra tillsyn och de reglerade enheter som ingår i varje konglomerat samt deras respektive samordnare skulle dessutom kunna offentliggöras, exempelvis på årlig basis, i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. För att förbättra redovisningen av och medvetenheten om omständigheter som är av betydelse skulle det kunna vara ändamålsenligt att upprätta ett gemenskapsregister över finansiella konglomerat och deras respektive samordnare.

6. Tillämpningsområdet beror på definitionen av finansiella konglomerat, vilken inbegriper följande element: att det i gruppen ingår både ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag och minst en enhet från en annan finansiell sektor, att där ingår minst en reglerad enhet (kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsföretag), att där finns betydande sektorsöverskridande verksamhet och att det tillhandahålls i huvudsak finansiella tjänster. När det gäller detta sista kriterium vill ECB peka på tre omständigheter. För det första är frågan om i huvudsak finansiella tjänster tillhandahålls avhängig definitionen av finansiell sektor. Definitionen av denna, som fastställs i artikel 2.7, inbegriper sektorerna för bank-, försäkrings- och investeringstjänster. ECB noterar att en betydande del av fondförvaltningsverksamheten genom denna definition utesluts från den finan-

siella sektorn. Mot bakgrund av arten och betydelsen av detta affärssegment inom den finansiella tjänstesektorn förefaller detta inte vara tillfredsställande. ECB erinrar i detta sammanhang om att förvaltningsbolag, efter det definitiva antagandet av förslaget till direktiv om ändring av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt ⁽²⁾, kommer att bli föremål för harmoniserade tillsynsregler. Genom ändringarna av det direktivet kommer förvaltningsbolag att tillåtas förvalta enskilda kunders investeringsportföljer avseende finansiella instrument, en tjänst som även tillhandahålls av banker och värdepappersföretag. Tillhandahållandet av förvaltningstjänster bör därför ingå i definitionen av den finansiella sektorn. Det skall dessutom noteras att artikel 4 i förslaget föreskriver att bestämmelser om extra tillsyn skall tillämpas på alla sådana reglerade enheter inom det finansiella konglomeratet som antingen leder konglomeratet eller är dotterbolag till ett blandat finansiellt holdingbolag med huvudkontor i gemenskapen, eller som har sådan anknytning som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG ⁽³⁾, eller på annat sätt faller inom förslagets räckvidd i enlighet med artikel 4. I artikel 2.4 i förslaget definieras begreppet "reglerad enhet" som kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag. Mot bakgrund av vad som ovan anförts föreslår ECB att förvaltningsbolag – utifrån en cost benefit-analys – skall ingå i definitionen av "reglerad enhet" i artikel 2.4 i förslaget och bli föremål för extra tillsyn.

För det andra skulle ECB vilja föreslå att tröskelvärden i artikel 3.1 även kunde innefatta poster utanför balansräkningen, när det gäller att beräkna betydelsen av bank- och värdepapperssektorn inom en grupp. Enligt artikel 3.3 c i förslaget krävs att de behöriga myndigheterna fattar ett gemensamt beslut om att ta med poster utanför balansräkningen. Rapportering som enbart grundas på poster i balansräkningen kan ses som otillräcklig i sådana fall där poster utanför balansräkningen utgör en betydande del av samtliga verksamheter.

För det tredje noterar ECB, fortfarande avseende artikel 3.1, att förslaget inte tar upp eventuellt delägda enheter. I dessa fall kan en beräkning av tröskelvärden utifrån den totala balansräkningen bli något missledande. Enligt artikel 3.1 borde det därför även vara möjligt att beräkna tröskelvärden utifrån pro rata-belopp.

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet enligt artikel 251.2 andra stycket i EG-fördraget om gemensam ståndpunkt antagen av rådet inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt (COD)1998 0242).

⁽³⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1.

7. För att enheterna i ett finansiellt konglomerat skall kunna identifieras definieras i artikel 2.11 i förslaget en grupp med hänvisning till förekomsten av "nära förbindelser" mellan fysiska eller juridiska personer. Detta begrepp stöder sig på begreppet nära förbindelser såsom detta infördes i de sektoriella direktiven genom det så kallade post-BCCI-direktivet (direktiv 95/26/EG) ⁽¹⁾, vilket i huvudsak avser företag som enligt direktiv 83/349/EEG har att upprätta sammanställd redovisning. Den definition som används i artikel 2.12 i förslaget täcker dessutom andra fall, såsom att "en eller flera personer utövar enligt de behöriga myndigheterna i praktiken ett dominerande inflytande över andra personer", oavsett om detta sker i enlighet med avtal eller bestämmelser i företagets bolagsordning (vilket däremot krävs i det ovannämnda direktivet för sammanställd redovisning). Samtidigt som den behöriga myndigheten naturligtvis måste ha tillräckligt utrymme för en flexibel bedömning när den fastställer vilka enheter som skall anses ingå i ett finansiellt konglomerat, och som skall vara föremål för extra tillsyn, skall det framhållas att detta inte får hindra den enhetlighet som krävs vid tillämpningen av direktivet i alla medlemsstater.

8. För det andra: Utövandet av extra tillsyn och samordnarens roll. ECB noterar att det inte finns någon formell definition av det regelbundet återkommande uttrycket "behöriga myndigheter som ansvarar för utövandet av extra tillsyn", i exempelvis artiklarna 5.1, 6.1 och 7 i förslaget. Rubriken till artikel 7 och ordalydelsen i artikel 7.1 låter förstå att den behöriga myndighet som ansvarar för denna extra tillsyn i själva verket är samordnaren. Denna punkt bör klargöras ytterligare. Enligt ECB kan det inte förväntas vara någon praktisk lösning att samordnaren enligt artikel 7.1 kan bestå av mer än en behörig myndighet. Eventuellt kan samordnaren därigenom inbegripa flera behöriga myndigheter. ECB uppfattar att samordnarens roll bör vara att bidra till att minska snarare än att öka komplexiteten. ECB skulle därför föredra att endast en behörig myndighet utses i rollen som samordnare. ECB noterar även att enligt artikel 7.3 i förslaget skall samordnaren av den extra tillsynen över ett finansiellt konglomerat underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater och kommissionen om sin utnämning. ECB anser att kraven på öppenhet i gemenskapens institutionella regelverk för finansiell tillsyn innebär att utnämningen av samordnaren, enligt lag, även bör meddelas till de reglerade och oreglerade enheter som ingår i det finansiella konglomeratet, exempelvis via konglomeratets moderbolag eller en reglerad enhet som är etablerad inom samordnarens behörighetsområde, samt till allmänheten. I detta avseende anges exempelvis i avdelning 5.1.2 i Internationella valutafondens rekommendationer rörande öppenhet i penning- och finanspolitiken (*Code of good practices on transparency in monetary and financial policies*) att finansorganens skyldigheter och deras finanspolitiska behörighet bör offentliggöras.

ECB vill i det sammanhanget peka på att de flesta bestämmelserna i förslaget grundar sig på samarbete och samordning mellan de behöriga myndigheterna. Detta är till exempel fallet i artiklarna 3.3, 4.4, 5.5, 6.6, 13.2 och i bilagorna I och II. Den praktiska tillämpningen av alla dessa bestämmelser är därför beroende av att det fastställs konkreta och skriftliga dispositioner och avtal mellan de behöriga myndigheterna för de reglerade enheter som ingår i konglomeratet. ECB anser att de behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att offentliggöra sådana avtal, företrädesvis i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Med hänsyn till genomförandet härav anser ECB dessutom att en viss harmonisering bör åstadkommas av de huvudsakliga delarna, samtidigt som för tillsynen nödvändig flexibilitet bevaras, för att såväl en tillfredsställande öppenhet och tydlighet i tillsynsreglerna som likabehandling och effektivitet i tillsynen över finansiella konglomerat skall kunna uppnås.

9. I fråga om bestämmelserna i artikel 7.2 om utseendet av en samordnare ser ECB hellre att de objektiva kriterierna i denna bestämmelse skall gälla framför de behöriga myndigheternas frihet att träffa ett ad hoc-avtal i fråga om samordnaren. Ett ad hoc-avtal kan kvarstå som en alternativ lösning. Detta motiveras av att objektiva kriterier bättre svarar mot kraven på öppenhet, tydlighet och rättssäkerhet för den extra tillsynen av finansiella konglomerat. ECB noterar dessutom att vissa av de kriterier som gäller för valet av samordnare enligt artikel 7.2 b ii-iv beror på faktorer som kan förändras med tiden, exempelvis "den största balansomslutningen". ECB anser att samordnaren i samtliga fall bör utses för en viss minsta tid, som skulle kunna anges i förslaget, oberoende av skillnader i sådana dynamiska faktorer, såvida inte större förändringar i sammansättningen av konglomeratet inträffar. Detta innebär inte endast att en viss grad av kontinuitet i den extra tillsynen säkerställs utan motiveras även av kraven på öppenhet, tydlighet och rättssäkerhet.

10. ECB välkomnar den föreslagna förteckningen i artikel 8 över samordnarens obligatoriska arbetsuppgifter. ECB anser att samordnaren bör anförtros en aktiv roll beträffande övervakningen av finansiella konglomerat. Av hänsyn till öppenheten och tydligheten gentemot intressenterna på marknaden och allmänheten föreslår ECB att samordnaren, förutom de uppgifter som anges i artikel 8.1, kan ges uppgiften att i samråd med de övriga behöriga myndigheterna och med beaktande av sektorsrelaterade regler samordna informationen till allmänheten om sådana beslut som är av betydelse för det finansiella konglomeratet som helhet.

⁽¹⁾ EGT L 168, 18.7.1995, s. 7.

11. ECB noterar att även utövandet av extra tillsyn i fråga om kapitaltäckning, gruppintern transaktioner och riskkoncentration är beroende av effektiva samarbetsformer mellan de behöriga myndigheterna. Detta kan leda till en viss osäkerhet beträffande utformningen av tillsynsramen, vilken i princip bör vara väl definierad och inte störas av någon oklarhet beträffande dess ändamålsenlighet. Frågan om rättvisa konkurrensregler för finansinstitut kan komma att få ökad betydelse inom det föreslagna regelverket och risken för regelarbitrage bör minskas i så stor utsträckning som möjligt. Exempelvis bör det ges en definition av sektorsöverskridande kapital inom finansiella konglomerat för att undvika eventuella oklarheter på grund av att sektorsdirektiven inte är överensstämmande vad gäller egna medel. I förslaget klargörs dessutom inte vilken nationell lagstiftning som är tillämplig på den extra tillsynen över konglomeratet. Enligt artikel 8.1 b är det till synes lagen i den medlemsstat där samordnaren finns, som är tillämplig. Denna tolkning kan emellertid komma att ifrågasättas genom bilaga I och II, vilka allmänt sett anger att de behöriga myndigheterna skall komma överens om tillämpningen av tillsynsregler. ECB anser att ett medel för att uppnå större klarhet kan vara att föreskriva att gällande nationell lagstiftning i den medlemsstat där samordnaren finns skall tillämpas på samordnarens arbete med den extra tillsynen över finansiella konglomerat. I förslaget måste emellertid fastställas vilken lagstiftning som skall tillämpas i de fall samordnaren består av mer än en behörig myndighet. Å andra sidan ger vissa bestämmelser i förslaget utrymme för de behöriga myndigheterna att delta i utövandet av den extra tillsynen. De behöriga myndigheterna har enligt artikel 13 exempelvis befogenhet att vidta åtgärder för att få konstaterade överträdelser att upphöra. En tillsynsmyndighets åtgärder avseende enheter i ett finansiellt konglomerat som är etablerade i en annan medlemsstat kan i det avseendet ge upphov till problem i fråga om lagval och om fastställande av behörig domstol för förnyad prövning. ECB föreslår därför att det i förslaget görs en tydligare åtskillnad mellan sådana tillsynsuppgifter som skall utföras av de behöriga myndigheterna och sådana som faller på samordnaren.
12. För det tredje: Krishantering. ECB utgår ifrån att tillsynsreglerna enligt förslaget omfattar krishanteringssituationer inom finansiella konglomerat. Samordnarens uppgifter enligt artikel 8.1 inbegriper särskilt "samordning när det gäller att samla in och sprida relevant eller väsentlig information (. . .) i nödsituationer" och "planering och samordning av tillsynen (. . .) i nödsituationer". Detta påverkar inte utövandet av de nationella befogenheterna och inte heller övriga behöriga myndigheters uppgifter som krishanterare. ECB anser dock inte att den mycket allmänna utformningen av regeln i artikel 9.1 sista stycket kan utgöra något stöd för samordnarens roll i sådana situationer, eftersom den förefaller att i synnerhet vara oförenlig med uppgifter som har samband med krissituationer. ECB välkomnar inte desto mindre att samordnaren tilldelas en sådan roll, eftersom man därigenom följer rekommendationerna i Ekonomiska och finansiella kommitténs (EFK) rapport om finansiell krishantering. ECB erinrar även om att denna rapport rekommenderar att eventuellt berörda myndigheter skall underrättas snarast möjligt i krissituationer. I enlighet med EFK-rapporten skulle detta även innefatta centralbanker och organ som utövar tillsyn över betalningssystemen. ECB upprepar därför att centralbankernas roll för att säkra finansiell stabilitet är ett giltigt skäl för de behöriga myndigheterna och samordnaren att även i krissituationer inom finansiella konglomerat lämna underrättelse till centralbankerna.
13. För det fjärde: Samarbetet och utbytet av information mellan behöriga myndigheter. ECB välkomnar artikel 9 i förslaget. Enligt ECB åläggs genom artikel 9.1 de behöriga myndigheterna att både allmänt och i särskilda fall samarbeta och utbyta information. ECB välkomnar även att information skall utbytas både på begäran och på en behörig myndighet eget initiativ. Enligt ECB:s uppfattning bör det därför inte föreligga några restriktioner för samarbete och utbytet av information mellan de behöriga myndigheterna för de reglerade enheterna inom ett visst finansiellt konglomerat. Som redan nämnts ovan i fråga om krishantering anser ECB att det sista stycket i artikel 9.1 är för allmänt, sammanställt med de obligatoriska bestämmelserna i samma 9.1. Samtidigt som ECB erkänner behovet av flexibilitet i förhållandet mellan behöriga myndigheter, särskilt med avseende på fullföljandet av deras respektive mandat, tror ECB även att en sådan flexibilitet i praktiken kan uppnås i samband med de dispositioner som skall fastställas mellan de behöriga myndigheterna.
14. För det femte: Hänvisningen i förslaget till centralbanker och Eurosystemet. ECB välkomnar avsnittet i artikel 9.1 där det anges att "när det är nödvändigt för utförandet av deras respektive uppgifter kan de behöriga myndigheterna också utbyta upplysningar om reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat med följande myndigheter i enlighet med bestämmelserna i särreglerna: centralbanker, andra organ med liknande funktion i deras roll som monetär myndighet och i förekommande fall andra myndigheter med ansvar för tillsyn över betalningssystemen." Enligt ECB:s uppfattning undanröjs härigenom alla eventuella rättsliga hinder inom gemenskapen för informationsutbyte rörande finansiella konglomerat mellan behöriga myndigheter, oberoende av dessas sektorsvisa ansvar, och centralbanker och enheter med ansvar för tillsyn över betalningssystemen. ECB vill med anledning härav först ta upp en fråga om terminologi. Å ena sidan är alla monetära myndigheter inom EU centralbanker. Detta gäller såväl i praktiken som enligt fördraget i samband med EMU. Eurosystemet är den monetära myndigheten för tolv medlemsstater. Å andra sidan är även medlemsstaternas centralbanker och Eurosystemet de enda myndigheter i gemenskapen som ansvarar för kontrollen av betalningssystemen. Den skriftliga överenskommelsen om samarbete mellan myndigheter med ansvar för kontroll av betalningssystemen respektive

- tillsyn över bankväsendet i etapp tre av Europeiska monetära unionen ⁽¹⁾ återspeglar till fullo detta regelverk. ECB vill därför hävda att det ifrågavarande stycket i artikel 9.1 bör omformuleras enligt följande: "... centralbanker, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken". Det finns två skäl för att inbegripa ESCB och ECB. För det första innefattar utbyte av information med centralbankerna i Eurosystemet efter upprättandet av Eurosystemet en gränsöverskridande dimension som ännu inte har beaktats i de sektorsvisa direktiven. För det andra kan information som överlämnas till en centralbank i Eurosystemet förmedlas till övriga centralbanker i Eurosystemet. ECB anser att ordalydelsen i förslaget endast ytterligare befäster föråldrade begrepp. Det skulle i det avseendet vara välkommet med ett skäl i förslaget där upprättandet av Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken kommer till uttryck.
15. ECB noterar vidare att hänvisningen i artikel 9.1 till utbyte av tillsynsinformation med centralbankerna kan fungera som ett erkännande av centralbankernas bidrag till tillsynssystemet för finansiella konglomerat. ECB vill understryka att centralbankerna har ett direkt intresse av den övervakning av risker som ligger i stora och komplexa multinationella instituts finanstransaktioner. Centralbankernas traditionella inriktning på systemrisk och deras kunskaper om penning- och värdepappersmarknaderna och marknadernas infrastruktur, liksom deras uppgifter när det gäller tillsynen av betalnings- och avvecklingssystemen, placerar dem i en unik position för att upptäcka hot mot stabiliteten i det finansiella systemet. Utbyte av tillsynsinformation med centralbankerna kan i detta sammanhang bidra till övervakningen av systemstabiliteten och ansträngningarna att säkra den inom gemenskapen. ECB anser dessutom att mot bakgrund av att förslaget syftar till att göra det möjligt att bedöma systemrisk i finansiella konglomerat inom gemenskapen blir euroområdesperspektivet särskilt viktigt. Stora och komplexa finansgruppers åtgärder kan antas, långt utanför de nationella gränserna, påverka såväl penning- och kapitalmarknaderna som betalnings- och avvecklingssystemen. Nätverket av centralbanker i Eurosystemet kan i detta sammanhang sörja för en förbättrad övervakning av riskerna för finansiell instabilitet inom det gemensamma valutaområdet.
16. För det sjätte: Kommittéförfarandet. ECB välkomnar det kommittéförfarande som föreslås i artiklarna 16 och 17. Dess huvudsakliga syfte är att komplettera förslagets huvudprinciper med utvecklingen på finansmarknaderna och lagstiftningsområdet och att säkerställa att principerna tillämpas enhetligt. Inrättandet av en kommitté för finansiella konglomerat är därför en central punkt i förslaget. ECB välkomnar det föreslagna tillvägagångssättet, vilket på senare tid fått ökat stöd genom rapporten från de vises kommitté om regleringen av den europeiska värdepappersmarknaden. Det skall dock erinras om att ett kommittéförfarandes berättigande inte enbart beror på om det är tekniskt sett lätt att tillämpa. Det måste även finnas lämpliga garantier för öppenhet och för hänsynstagande till berörda gemenskapsinstitutioners och gemenskapsorgans ställning. ECB vill även erinra om vad som sägs i slutsatserna från de vises kommitté om behovet av att konstruera ett regelverk inom gemenskapen som är flexibelt och som lätt kan anpassas till växlande behov. I detta sammanhang vill ECB betona att samarbetet inom tillsynsområdet för att samordna tillsynsmetoder och genomföra det föreslagna direktivet, särskilt vad avser huvuddelarna av de behöriga myndigheternas samarbetsformer, bör vara en viktig del av gemenskapens lagstiftning för finansiella konglomerat. En periodiskt återkommande kartläggning av finansiella konglomerat skulle även vara till stor hjälp.
17. Detta yttrande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 13 september 2001.

ECB:s ordförande

Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ ECB:s pressmeddelande av den 2 april 2001, memorandum of understanding on cooperation between payment systems overseers and banking supervisors in stage three of economic and monetary union.